

Vzduch, který dýchám

Pavel Bobek

Víš, kdybych měl teď říct co bych si přál,
jen hlavou pohnul bych nic víc.
Kouř cigaret a sníh co pak však víš,
jíst nechci nic ani nic pít.
Chvilé něžností padla jak sníh na černou zem,
mír a únava posedly nás, co více chcem.
Sníš, sen tě k horám spánku vznáší blíž
už spíš, nádherná a něžná spíš. Náhle
postačí mi jen vzduch kolem nás, který dýchám,
postačí mi jen vzduch kolem nás, já ho dýchám,
postačí mi jen vzduch kolem nás la la la
Sníš, sen tě k horám spánku vznáší blíž
už spíš, nádherná a něžná spíš.